

DDK 6-7: Kondorfa-Szalafő-Őriszentpéter-Bajánsenye- Kercaszomor-Magyarszombatfa-Gödörháza-Velemér- Szentgyörgyvölgy

2018.03.24-25.

Két napra indultunk ezen a kellemesnek ígérkező hétvégén, folytatva a Dél-Dunántúli kéktúránkat. 2 nap, 9 település, közel 50 kilométer, extrém útviszonyok, vidám társaság, és jókedv jellemezte utunkat. Út közben rövid kitérőt tettünk Csáfordjánosfára, hogy megnézzük a még virágzó tőzikeket.

Túránkat Kondorfától kezdtük, itt volt az első pecsételő helyünk. Az idei kemény tél vastag hótakarója elolvadt, az erdőben megkezdtek a fakitermelést. A munkagépek által hagyott hatalmas keréknyomokban megrekedt víz, néhol szinte patakká duzzadt. Rengeteg kivágott, és kidőlt fa hevert szinte az egész erdő területén. Az utat ellepő sár- víz borította terepen, sok helyen fahasábokból építettünk átkelő helyet. Volt ahol még a jelzett fák is eltűntek, keresgélni kellett az útirányt.

Szalafőt elhagyva kis kitérőt tettünk, hogy az Őrségre jellemző „szerek” világába is betekintsünk. Különleges élményünk volt Felsőszernél, ahol az egyik családi birtokon lehetőségünk nyílt a környékre jellemző tökmagolajból készült termékekről rövid tájékoztatást meghallgatni, kóstolni, és vásárolni.

Második igazoló pecsétünket, az Őrség fővárosának tartott Őriszentpéteren szerezhettük meg. Első napunkat, Bajánsenyénél fejeztük be, innen indultunk a Magyarszombatfai GINTI panzióba. Kellemes, hangulatos szálláshely. A vacsora elfogyasztása után igyekeztünk lepihenni, mert ezen az éjszakán volt a nyári időszámításra átállítás, így egy órával kevesebbet aludhattunk.

Gyorsan reggel lett. Reggeli, csomagolás és már indultunk is Bajánsenyére, hogy folytassuk a túrát. A kissé csípős, hűvös (-2 fok) reggelen átmertünk a Kerca patak hídján, és láthattuk a mini „vízesés” lenyűgöző látványát. Kicsit meg is álltunk fotózni, gyönyörködni a látványban.

A második napon is többnyire erdőben vezetett utunk. A terepviszonyok nem sokat változtak, de már nem volt újdonság a sárba süllyedő bakancsok cuppanása, a tavakká duzzadt pocsolyák kerülgetése, a tüskék bokrok között bujkálás. Kicsit több emelkedős szakasz volt, de az erdő varázsa még így sem változott. Nagy területeken nyílt a sárgán virító szártalan kankalin, amely nagyon szép látványt nyújtott. A településeken végighaladva a kis színes virágok is jelezték a tavaszt.

Dél körül érkeztünk Magyarszombatfára, a 3. pecsételő helyre, amit a Tűzzománc Szomjoltó nevű vendéglátóhelyen találtunk. Itt előkerültek a még otthonról hozott édes, sós süтик, házi kolbászok, és az eddig ledolgozott kalóriákat igyekeztünk pótolni.

Gödörháza, Velemér szakaszon láthattuk az 1790-ben készült „szoknyás” faszindelyes református haranglábat. Kicsit feljebb gyalogolva a Szentháromság katolikus templomnál is körülnéztünk, elkészítettük csoportképünket, és igyekeztünk túránk befejező pontjára, Szentgyörgyvölgyre. A 4. pecsét beszerzése után is várt még ránk kulturális program. Visszamentünk buszunkkal Magyarszombatfára, ahol a fazekas múzeumot is megnézhettük, és rövid tájékoztatást kaphattunk a helyi fazekasságról. Ezen a településen is egymást érik a népi iparművészek portái. Érdekes volt látni szinte minden házon a különböző formájú, de azonos tartalmú feliratokat. Itt szinte minden házon a „Népi Iparművész” cégér lógott.

A bajánsenyei Határ Csárdában vacsorára megkóstoltuk az Őrség jellegzetes ételeit, az erdei gombalevest, a dödöllét, és a tökös- mákos rétest.

Nagyon tartalmas, programokban, kilométerekben gazdag két napot tudhattunk magunk mögött. Hazánknak, egy különleges tájegységét ismerhettük meg. Élmény volt részt venni ezen a túrán.

(Apagyi Márta)

Bathá-Porta

Olajütő

Őrségi magolaj

Tel.: 06 20 534-2931 06 20 430-2256

www.bathaporta.hu www.orsegimagolaj.hu bathaporta@pannonmail.hu

AZ
ERDŐ
FŐHASZA
VANDOR KIE-
HALADSZ MELY-
LETTEM NE
EMELJ RAM
KEZET
ENVAOTOK HA-
ZAD AJTAJA
GÖLCSÖD FAJA
KOPORSÓD
FEDELE
VANDOR KI EL
MEGY MELLET-
TEM HALGASD
A KERÉSEM
NE BANTS

Blue and white striped marker

Sárgaliliom Tanösvény

A gödörházi harangláb

Nem minden falunak volt pénze templomot építeni, ezeken a településeken haranglábokat emeltek a lakók. Az Órszágra és a kapcsolódó területekre jellemzőek az ún. szoknyás haranglábok, ahol a harangtartó acélsator sátor alakú dúcólással megerősítették ki, majd különböző anyagokkal fedték le az így kapott szoknyatetőt: pl. zúppal, faszindelyel, bádoggal vagy cseréppel.

A Magyarországhoz csatolt, voltaha önálló községül, Gödömszói református fa haranglába 1790-ben épült. A négy oszlopos, talpas, zárt szoknyás harangláb nyitott harangházzal. A belső talpgerendákon áll a négy hosszú harangtartó főtámasz. A főtámaszok alékonyságát négy irányból támaszok biztosítják. A talpgerendákat saroknál áll a négy szoknyatartó sarokoszlop. A szoknyatetőt faszindelyfedésű, a szoknyáktól álló dentkácsból készült. Az építményt 1912-ben és 1973-ban újították fel. A harangoztató sarkából megőrzött gerendadarabon a következő felirat olvasható: „Készült 1912. március 1. Póczak József B...” A szemöldökfán látható vértörzsi a tényleges építési időt és a mester nevét, sajnos ma már alig olvasható: „MAJSTER EHRAR JOSSEFF, ANNO 1790. DEC. 28.”

A református harangláb harangláb általában haláleset és temetés alkalmával szolgálták meg. Férfi halálakor három, nő halálakor két megszokással harangoznak. A temetésig kiharangozzák, és temetéskor a szertartás alatt is harangoznak. Rendkívüli esemény, pl. árvíz, tűz stb. során félreverik a harangot – kőingának. A jelentős eseményeket is harangozással köszöntötték: pl. 1896-ban a Millenniumot, 1945-ben a II. világháború végét.

Előzetes szoknyás haranglábok

Iskolai harangláb

A református harangláb

A parkos harangláb

A példétől harangláb

A gödörházi harangláb rekonstrukciója

www.parkstudio.hu

